

Arrest

nr. 101 368 van 22 april 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Armeense nationaliteit te zijn, handelend in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarige kinderen X en X, op 3 januari 2013 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en voor Maatschappelijke Integratie van 15 oktober 2012 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ongegrond verklaard wordt en van de bevelen om het grondgebied te verlaten (bijlage 13) van 15 oktober 2012. De bestreden beslissingen werden aan verzoekers ter kennis gebracht op 5 december 2012.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op de beschikking van 27 februari 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 maart 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. MOSKOFIDIS, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat B. HEIRMAN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Blijkens het verzoekschrift en de bestreden beslissing dienden de verzoekende partijen op 26 oktober 2011 een aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort de vreemdelingenwet) in.

Op 13 maart 2012 werd door de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing genomen waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de vreemdelingenwet ongegrond verklaard werd. Deze beslissing werd op 21 maart 2012 aan de verzoekende partijen ter kennis

gebracht. Tegen deze beslissing dienden verzoekende partijen een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna verkort de Raad).

Op 3 oktober 2012 vernietigde de Raad de beslissing van 13 maart 2012 bij arrest nr. X.

De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en voor Maatschappelijke Integratie nam op 15 oktober 2012 een nieuwe beslissing houdende de ongegrondheid van de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Dit is thans de eerste bestreden beslissing:

« Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 26.10.2011 bij aangetekend schrijven bij onze diensten werd ingediend door :

De heer C., H. (R.R.: ...) geboren te E. op [...]

Mevrouw T., A. (R.R. ...) geboren te E. op [...].

En hun kinderen:

C., E. (R.R. ...) geboren te E. op [...].

T., E. (R.R. ...) geboren te B. op [...]

nationaliteit: A. (Rep.) adres: [...]

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, deel ik u mee dat dit verzoek ontvankelijk doch ongegrond is.

Reden(en) :

Het aangehaalde medisch probleem kan niet worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning te bekomen in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen.

Verzoekster T., A. haalt medische elementen aan. De arts-adviseur evalueerde deze gegevens (zie kopie in omslag in bijlage) en stelt dat de nodige medische zorgen zowel beschikbaar als toegankelijk zijn in het land van herkomst, Armenië, en dat er geen bezwaar is om te reizen. De arts-adviseur concludeert dat:

"Vanuit medisch standpunt kunnen we dan ook besluiten dat de aandoening, hoewel deze kan beschouwd worden als een aandoening die een reëel risico kan inhouden voor haar leven of fysieke integriteit indien deze niet adequaat behandeld wordt, geen reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling, gezien deze behandeling beschikbaar en toegankelijk is in Armenië.

Op basis van de vermelde medische gegevens kan worden afgeleid dat de betrokkene kan reizen en geen nood heeft aan mantelzorg.

Derhalve is er vanuit medisch standpunt dan ook geen bezwaar tegen een terugkeer naar het herkomstland."

De aanvraag dient derhalve ongegrond verklaard te worden.

Derhalve

kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of

kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

Bijgevolg is niet bewezen dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM)."

Op 15 oktober 2012 werden ten aanzien van verzoekende partijen bevelen om het grondgebied te verlaten genomen (bijlage 13). Dit zijn thans de tweede en derde bestreden beslissing:

Ten aanzien van eerste verzoekende partij:

« In uitvoering van de beslissing van G. S. attaché, gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, wordt aan de genaamde:

C., H. geboren te E. op [...], nationaliteit A.

Het bevel gegeven, om ten laatste binnen 30 dagen na de kennisgeving, het grondgebied van België te verlaten, evenals het (de) grondgebied(en) van de volgende Staten :

Duitsland, Oostenrijk, Denemarken, Spanje, Estland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Hongarije, IJsland, Italië, Letland, Liechtenstein, Litouwen, Luxemburg, Malta, Noorwegen, Nederland, Polen, Portugal, Slovenië, Slowakije, Zweden, Zwitserland en Tsjechië , tenzij hij/zij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

Krachtens artikel 7, eerste lid van de wet van 15 december 1980:

x 2° hij langer in het Rijk verblijft dan de overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of er niet in slaagt het bewijs te leveren dat deze termijn niet overschreden werd."

En ten aanzien van tweede verzoekende partij:

« In uitvoering van de beslissing van G. S. attaché, gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, wordt aan de genaamde:

T., A. geboren te E. op [...], nationaliteit A.

+ kinderen C., E. (R.R. ...) geboren te Erevan op [...]

T., E. (R.R. ...) geboren te B. op [...]

Het bevel gegeven, om ten laatste binnen 30 dagen na de kennisgeving, het grondgebied van België te verlaten, evenals het (de) grondgebied(en) van de volgende Staten :

Duitsland, Oostenrijk, Denemarken, Spanje, Estland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Hongarije, IJsland, Italië, Letland, Liechtenstein, Litouwen, Luxemburg, Malta, Noorwegen, Nederland, Polen, Portugal, Slovenië, Slowakije, Zweden, Zwitserland en Tsjechië , tenzij hij/zij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

Krachtens artikel 7, eerste lid van de wet van 15 december 1980:

X 2° hij langer in het Rijk verblijft dan de overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of er niet in slaagt het bewijs te leveren dat deze termijn niet overschreden werd. »

2. Over de rechtspleging

Artikel 39/72 juncto artikel 39/81 van de vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"De verwerende partij bezorgt de griffier binnen acht dagen na de kennisgeving van het beroep het administratief dossier, waarbij ze een nota met opmerkingen kan voegen."

Verwerende partij heeft *in casu* geen nota met opmerkingen toegestuurd.

Tevens wenst de Raad erop te wijzen dat verwerende partij ook naliet het administratief dossier binnen de voorgeschreven termijn van acht dagen toe te sturen. Met toepassing van artikel 39/59, § 1 van de vreemdelingenwet dienen de door verzoekende partijen vermelde feiten als bewezen te worden geacht, tenzij deze feiten kennelijk onjuist zijn.

3. Onderzoek van het beroep

Verzoekende partijen voeren in hun eerste middel de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 62 van de vreemdelingenwet, van de beginselen van behoorlijk bestuur meer bepaald de materiële motiveringsplicht, het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel en van het gezag van gewijsde van het arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 3 oktober 2012, nr. 88 818.

In een tweede middel voeren verzoekende partijen de schending aan van artikel 9ter en artikel 62 van de vreemdelingenwet, opnieuw van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en opnieuw van de beginselen van behoorlijk bestuur meer bepaald de materiële motiveringsplicht, het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel.

In een derde middel voeren verzoekende partijen de schending aan van artikel 4 van het K.B. van 17 mei 2007 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de vreemdelingenwet.

In een vierde middel voeren verzoekende partijen de schending aan van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM).

In een vijfde middel voeren verzoekende partijen opnieuw de schending aan van het redelijkheidsbeginsel.

Verzoekende partijen lichten hun eerste middel toe als volgt:

« Spijts het arrest van de RvV houdende vernietiging van de eerder genomen beslissing dd. 13 maart 2012 door verweerder, herneemt verweerder in de thans bestreden beslissing IDENTIEK en WOORDELIJK dezelfde motivering als deze die reeds gehanteerd was geweest in de -door de RvV vernietigde- eerdere beslissing dd. 13 maart 2012, en die als volgt luidt :

"Het aangehaalde medisch probleem kan niet worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning te bekomen in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen.

Verzoekster T., A. haalt medische elementen aan. De arts-adviseur evalueerde deze gegevens (zie kopie in omslag in bijlage) en stelt dat de nodige medische zorgen zowel beschikbaar als toegankelijk zijn in het land van herkomst, Armenië, en dat er geen bezwaar is om te reizen. De arts-adviseur concludeert dat:

"Vanuit medisch standpunt kunnen we dan ook besluiten dat de aandoening, hoewel deze kan beschouwd worden als een aandoening die een reëel risico kan inhouden voor haar leven of fysieke integriteit indien deze niet adequaat behandeld wordt, geen reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling, gezien deze behandeling beschikbaar en toegankelijk is in Armenië.

Op basis van de vermelde medische gegevens kan worden afgeleid dat de betrokkene kan reizen en geen nood heeft aan mantelzorg.

Derhalve is er vanuit medisch standpunt dan ook geen bezwaar tegen een terugkeer naar het herkomstland.")

Uit de motivering van de thans bestreden beslissing dd. 15 oktober 2012 blijkt dat verweerder onzorgvuldig is tewerk gegaan.

Bij het nemen van zijn beslissing, is verweerder vanzelfsprekend gehouden om rekening te houden met alle relevante elementen waarover hij op dat ogenblik beschikt.

Eén van deze relevante elementen is het bestaan van het arrest van Uw Raad (dd. 3 oktober 2012-nr. 88 818 in de zaak RvV 94 938 / II) dat de eerdere weigeringsbeslissing dd. 13 maart 2012 , dewelke gebaseerd was op het medisch advies dd. 2 maart 2012 van de arts attaché dokter T., reeds had vernietigd (!)

Door in casu géén enkele rekening te houden met het arrest van de RvV dd. 3 oktober 2012 en integendeel een nieuwe beslissing te nemen, waarvan -behalve de datum zélf- , voor het overige de integrale motivering woordelijk werd overgenomen uit de reeds vernietigde vroegere beslissing dd. 13 maart 2012, is verweerder onzorgvuldig te werk gegaan.

Niet alleen de thans bestreden beslissing dd. 15 oktober 2012 werd inhoudelijk letterlijk overgenomen van de reeds vernietigde beslissing dd. 13 maart 2012, maar ook het medisch advies dd. 2 maart 2012 van de arts-attaché T., waarop de thans bestreden beslissing is gefundeerd, is IDENTIEK dezelfde als deze waarop de reeds vernietigde beslissing van verweerder dd. 13 maart 2012 was gebaseerd.

Hiermee is aangetoond dat de bestreden beslissing een schending inhoudt van het gezag van gewijsde van het arrest dd. 3 oktober 2012 (nr. 88 818 - RvV 94 938 / II).

De zorgvuldigheidsplicht houdt in dat de overheid zich op afdoende wijze dient te informeren over alle relevante elementen om met kennis van zaken een beslissing te kunnen nemen (RvS 11 juni 2002, nr. 107.624).

Verweerder kan niet er niet ernstig van uitgaan dat hij opnieuw LETTERLIJK eenzelfde beslissing kan nemen, nadat Uw Raad een eerdere en IDENTIEK dezelfde beslissing reeds heeft vernietigd.

Een dergelijke handelwijze van verweerder is allesbehalve redelijk.

De thans bestreden beslissing kan niet anders dan opnieuw te worden vernietigd. »

Verzoekende partijen lichten hun tweede en derde middel toe als volgt:

« DOORDAT verweerder stelt dat de aanvraag om machtiging tot verblijf, door verzoekster ingediend op 26 oktober 2011, ontvankelijk is doch ongegrond om reden dat het door verzoekster aangehaalde medisch probleem niet kan worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning te bekomen in toepassing van art. 9ter van de Wet van 15/12/1980 daarbij verwijzend naar een evaluatie van de arts-adviseur dd. 2 maart 2012 volgens dewelke de nodige medische zorgen voor verzoekster zowel beschikbaar als toegankelijk zouden zijn in het herkomstland Armenië en volgens dewelke er geen bezwaar zou bestaan om te reizen.

TERWIJL verzoekster bij haar aanvraag dd. 26 oktober 2011 twee medische verslagen (dd. 18 oktober 2011 van dokter V. en dd. 14 september 2011 van dokter C.) had voorgelegd waaruit voldoende bleek dat zij wel degelijk lijdt aan enkele medische aandoeningen die van die aard zijn dat een terugkeer naar haar herkomstland wel degelijk een reëel risico inhoudt voor haar leven of fysieke integriteit.

Uit de door de FOD Binnenlandse Zaken gegeven motivering blijkt niet dat verweerder in de bestreden beslissing van niet-gegrondheid van de aanvraag om machtiging van verblijf dd. 26 oktober 2011 de diverse gegevens die beschikbaar zijn in verzoeksters dossier op een zorgvuldige en redelijke manier in acht heeft genomen.

Door de aanvraag tot verblijfsmachtiging af te wijzen op grond van het feit dat het door verzoekster aangehaalde medisch probleem niet kan worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning te bekomen in toepassing van art. 9ter van de Wet van 15/12/1980, blijkt dat verweerder niet in alle objectiviteit alle concrete en individuele elementen die werden aangehaald in het verzoekschrift tot verblijfsmachtiging dd. 26 oktober 2011, zowel afzonderlijk alsook gemeenschappelijk, voldoende en op een redelijke wijze in overweging heeft genomen.

Ten eerste heeft verzoekster twee objectieve en verifieerbare verslagen voorgelegd aangaande de medische aandoeningen waaraan zij lijdt.

Aan de hand van de verslagen van dokters V. en C. kon worden afgeleid dat de medische aandoeningen waaraan verzoekster lijdt van die aard zijn dat een verdere gespecialiseerde medische opvolging noodzakelijk, met name dat een regelmatige opvolging door o.a. een psychiater en een kinesitherapeut noodzakelijk is.

Minstens werden de medische aandoeningen (chronische cervicothoracale pijnen i.g.v. musculosclerotische spasmen met onderliggende gewrichtshypermobiliteit enerzijds en anders een depressieve stoornis) waaraan verzoekster lijdt door de ambtenaar-geneesheer ten onrechte geringschat.

Uit de door verzoekster voorgelegde medische verslagen bleek dat een gegronde verklaring van de aanvraag tot verblijfsmachtiging cfr. artikel 9ter van de Vw. wel degelijk een rationele en aanvaardbare oplossing is.

Ten tweede schendt verweerder de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, waaronder het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verweerder had de mogelijkheid om verzoekster aan een medisch onderzoek te onderwerpen doch heeft ten onrechte nagelaten om dit te doen.

Een medisch onderzoek had ongetwijfeld een ander licht geworpen op de zaak.

Door verzoekster niet aan een medisch onderzoek te onderwerpen, doch zich te beperken tot het advies van de ambtenaar-geneesheer, dat voorbarig was, schendt verweerder de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, waaronder het zorgvuldigheidsbeginsel.

In haar schriftelijke aanvraag dd. 26 oktober 2011 had verzoekster nochtans formeel aangeboden dat zij bereid is om onmiddellijk in te gaan op iedere uitnodiging vanwege de ambtenaar-geneesheer en dat zij ten allen tijde bereid is om op eerste vraag nadere toelichting te vertrekken, schriftelijk dan wel mondeling. (zie Verzoekschrift dd. 26/10/2011 :

“De bevoegde diensten bij de DVZ kunnen uiteraard ten allen tijde contact opnemen met de behandelende artsen van verzoekster hetzij met verzoekster zelf.

... De ambtenaar-geneesheer en/of de bevoegde diensten van de DVZ kunnen desgewenst ten allen tijde contact opnemen met dokters M. V. en R. C..

... Verzoekster is vanzelfsprekend bereid om onmiddellijk in te gaan op iedere uitnodiging vanwege de ambtenaar-geneesheer van de Dienst Vreemdelingenzaken.”)

Gezien het advies van de arts-attaché enerzijds en anderzijds de medische verslagen van verzoeksters artsen tot tegenstrijdige conclusies komen, was het noodzakelijk om verzoekster minstens aan een medisch onderzoek te onderwerpen.

Door dit niet te doen, doch zich te beperken tot een verwijzing naar het voorbarige en foutieve advies van de ambtenaar geneesheer dd. 2 maart 2012, heeft verweerder op kennelijk onredelijke wijze besloten om de aanvraag op grond van artikel 9ter Vw. ongegrond te verklaren.

Minstens schendt de bestreden beslissing de motiveringsverplichting doordat op deze argumenten in de aanvraag dd. 26 oktober 2011 niet werd geantwoord.

Indien de arts-attaché tot een andersluidende conclusie wilde komen, had hij bij verzoekster of bij haar artsen specifieke informatie kunnen opvragen aangaande de mogelijkheid van verzoekster om te reizen naar Armenië; gelet op haar medische toestand, en aangaande het causaal verband tussen beide ; of verzoekster onderwerpen aan een medisch onderzoek om haar actuele medische toestand en de mogelijkheid om te kunnen reizen naar het herkomstland te achterhalen alsook het causaal verband tussen beide, wat in casu ten onrechte niet is gebeurd.

De arts-attaché raadpleegde geen deskundige, noch werd er gecorrespondeerd met de geraadpleegde artsen van verzoekster, aangaande de gezondheidsproblemen van verzoekster.

Nochtans is dit voorgeschreven door artikel 4 van het Koninklijk Besluit van 17 mei 2007 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Mits consult van de behandelende artsen had verwerende partij correct medisch standpunt kunnen innemen.

De arts-attaché heeft op voorbarige en onterechte wijze de door verzoekster voorgelegde verslagen tegengesproken.

Dat de medische toestand van verzoekster wel degelijk ernstig is en in erge mate werd onderschat, wordt aangetoond aan de hand van een recent medisch verslag dd. 26 december 2012 van dokter M. V. (Stuk 5)

("...Toename van de pijn.

Zelfde behandeling in land van herkomst onzeker....")

Uit dit recent medisch verslag blijkt duidelijk dat de medische toestand van verzoekster van die aard (is) dat het plotse staken van de lopende medische behandeling medisch onverantwoord is.

De inhoud van dit recent medisch verslag van de behandelende arts van verzoekster spreekt voor zich en laat geen enkele twijfel bestaan dat verweerder de huidige medische toestand van verzoekster verkeerd heeft beoordeeld.

Ten derde heeft verweerder geen deugdelijk onderzoek gevoerd naar de toegankelijkheid van de medische zorgen in verzoeksters herkomstland.

Verweerder verwijst naar 'informatie beschikbaar in het administratief dossier' waaruit zou moeten blijken dat verzoekster voor medische behandeling terecht zou kunnen in ziekenhuisstructuren waar aangepaste medische behandeling voorhanden zou zijn.

Verzoekster is evenwel van mening dat de feitelijke voorstelling inzake de beschikbaarheid, toegankelijkheid en betaalbaarheid van de noodzakelijke (en aangepaste) medische zorgen in de Republiek Armenië zoals door verweerder weergegeven geenszins overeenstemt met de werkelijkheid, integendeel.

Zie bijv. 'Caritas Country Sheet Armenia januari 2010 p. 124 & 128 & 137-139: [...]

Zie ook 'Caritas Country Sheet Armenia januari 2010 p. 128 : [...]

Zie tevens 'Caritas Country Sheet Armenia januari 2010 p. 137-139' :[...]

Aan de hand van deze algemene informatie blijkt dat de dagelijkse realiteit in Armenië voor patiënten met psychische gezondheidsproblemen uiterst zorgwekkend is ; zowel aangaande de beschikbaarheid van voldoende, aangepaste en betaalbare medische zorgverstrekkingen alsook aangaande de toegankelijkheid ervan.

Verweerder is tekortgeschoten in zijn zorgvuldigheidsplicht door geen waarheidsgetrouwe beschrijving te geven van de toegankelijkheid in Armenië van de medische zorgen voor personen met psychische moeilijkheden.

Verzoekster is van mening dat de conclusies die de arts-attaché T. heeft getrokken uit de door hem aangehaalde algemene informatie (en waarop verweerder zich heeft gebaseerd om de weigeringsbeslissing te motiveren), niet corresponderen met de werkelijkheid, minstens dat deze informatie niet op verzoekster van toepassing is.

De arts-attaché heeft tenslotte onvoldoende rekening gehouden met de lange duur van afwezigheid van verzoekster uit haar herkomstland noch met de lamentabele socio- economische toestand in Armenië. Verzoekster verliet samen met haar gezin haar land in juli 2008 en verblijft sindsdien zonder enige onderbreking in België.

Hun reis naar België hebben zij enkel kunnen bekostigen met geleend geld, zeker niet met eigen middelen.

Mede omwille van de lange duur van hun afwezigheid uit hun herkomstland, een uitzichtloze socio-economische realiteit in Armenië dewelke -zoals algemeen geweten is- totaal geen perspectieven biedt alsmede hun zwakke gezondheidstoestand, hebben verzoekster en haar echtgenoot hun vroegere tewerkstelling kwijtgeraakt ; minstens zullen zij op basis van hun eventuele tewerkstelling in Armenië nooit voldoende middelen kunnen genereren om de kosten van noodzakelijke medicatie te kunnen betalen.

Het is duidelijk dat de aangevochten beslissing foutief is en onafdoende gemotiveerd en dat zij een schending uitmaakt van de motiveringsplicht zoals bepaald in de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, o.a. het materiële motiveringsbeginsel.

Tegelijk schendt de bestreden beslissing artikel 62 Vw. en de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29/07/1991.

Overeenkomstig artikel 62 van de Vreemdelingenwet moeten alle administratieve beslissingen met redenen omkleed worden.

Artikelen 2 en 3 van de Wet van 29/07/1991 voorzien dat de bestuurshandelingen, onder haar toepassingsgebied vallend, uitdrukkelijk moeten worden gemotiveerd, dat de opgelegde motivering in de akte de juridische en de feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en dat de motivering afdoende moet zijn.

De motivering moet correct zijn en afdoende, en de omvang van de motivering moet aangepast zijn aan het belang van de beslissing.

De motivering is niet afdoende als het gaat om :

Vage, duistere of niet terzake dienende uitleg, onduidelijke, onnauwkeurige, ongeldige of niet plausible motiveringen, stereotiepe, geijkte of gestandaardiseerde motiveringen (Van Heule D., De motiveringsplicht en vreemdelingenwet, TVVR 1993,67 ev.). »

Verzoekende partijen lichten hun vierde middel aangaande artikel 3 van het EVRM toe als volgt:

« Uit de door verzoekster bij haar aanvraag dd. 26 oktober 2011 voorgelegde verslagen bleek afdoende dat voor verzoekster omwille van medische redenen een terugkeer naar haar herkomstland onmogelijk is.

Een plotse onderbreking van de huidige medische begeleiding en een gedwongen terugkeer van verzoekers naar hun land van herkomst, houdt dan ook een schending in van artikel 3 E.V.R.M.

Artikel 3 van het E.V.R.M. bepaalt het volgende : [...]

Een terugkeer naar hun land van herkomst is -minstens in de huidige omstandigheden- in die optiek voor verzoekster totaal niet aangewezen.

Gelet op deze moeilijke omstandigheden is het dan ook van belang dat de verdere noodzakelijke medische behandelingen in België kunnen blijven voortgezet worden.

Gelet op de kwetsbare toestand van verzoekster houdt een terugkeer naar haar herkomstland wel degelijk gezondheidsrisico's in voor haar gezien de lopende medische hulpverlening alsdan in het gedrang komt. (Stuk 5) »

Verzoekers lichten hun vijfde middel toe als volgt:

“Verzoekers zijn van oordeel dat verweerder het redelijkheidsbeginsel miskend heeft.

Uit de diverse door verzoekster voorgebrachte verslagen bleek voldoende dat het door verzoekster aangehaalde medisch probleem wel degelijk kon worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning te bekomen in toepassing van art. 9ter van de Wet van 15/12/1980.

De voorgelegde verslagen dd. 14 september 2011 (dokter C.) en dd. 18 oktober (dokter V.) betreffen objectieve en verifieerbare documenten.

Verweerder had de mogelijkheid om verzoekster aan een medisch onderzoek te onderwerpen doch heeft ten onrechte nagelaten om dit te doen.

Een medisch onderzoek had ongetwijfeld een ander licht geworpen op de zaak.

Het is onredelijk dat verweerder verzoekster niet aan een medisch onderzoek heeft onderworpen, doch zich beperkt heeft tot een verwijzing naar het advies van de ambtenaar-geneesheer dd. 2 maart 2012, dat foutief was , minstens voorbarig, en bovendien strijdig was met de algemene informatie zoals omschreven in ‘Caritas Country Sheet Armenia januari 2010 pag. 123 e.v.

Het gegrond verklaren van verzoeksters aanvraag tot verblijfsmachtiging cfr. artikel 9ter Vw. is een redelijke, rationele en aanvaardbare oplossing.

Om al de hierboven aangehaalde redenen dienen derhalve de beslissingen van verweerder dd. 15 oktober 2012 (waaronder de beide bevelen om het grondgebied te verlaten - 2 x Bijlage 13) te worden vernietigd.”

In hun eerste middel voeren verzoekende partijen aan dat de huidige eerste bestreden beslissing identiek is aan de door de Raad op 3 oktober 2012 bij arrest nr. 88 813 vernietigde beslissing van 13 maart 2012. Ze wijzen er tevens op dat niet enkel de bestreden beslissing inhoudelijk werd overgenomen, maar dat ook het medisch advies van 2 maart 2012 van arts-attaché T, waarop de thans bestreden beslissing is gebaseerd, identiek is als het advies waarop de eerder vernietigde beslissing van 13 maart 2012 was gebaseerd.

De Raad stelt vast dat, mits een paar vormelijke details inderdaad beide beslissingen, zijnde de vernietigde beslissing van 13 maart 2012 en de huidige eerste bestreden beslissing gelijkluidend zijn en dat beide beslissingen van verweerder gebaseerd zijn op een advies van arts-attaché T. van 2 maart

2012, steunend op de voorgelegde medische getuigschriften van dokter V. en psychiater C. en dat in dit attest verwezen werd naar "informatie toegevoegd aan het administratief dossier" aangaande de beschikbaarheid van de zorgen en van de opvolging in het land van herkomst.

De Raad stelt vast dat de beslissing van 13 maart 2012 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet ongegrond werd verklaard, werd vernietigd omwille van de onmogelijkheid voor de Raad om zijn wettigheidscontrole uit te oefenen. De verwerende partij had immers geen administratief dossier, noch een nota met opmerkingen voorgelegd waardoor determinerende informatie niet ter beschikking was gesteld. Het arrest van 3 oktober 2012, nr. 88 818 motiveert dit als volgt:

« Uit het verzoekschrift blijkt dat de verzoekende partijen onder meer aanvoeren dat uit de motivering van de bestreden beslissing niet blijkt dat de gemachtigde van de staatssecretaris de diverse gegevens die in het dossier van de verzoekende partijen beschikbaar zijn, op een zorgvuldige en redelijke manier in acht heeft genomen. Zij verwijzen onder meer naar twee objectieve en verifieerbare verslagen die zij hebben voorgelegd aangaande de medische aandoeningen waaraan de tweede verzoekende partij lijdt, zijnde verslagen van dokter V. en van dokter C. Zij verwijzen tevens naar het feit dat de gemachtigde van de staatssecretaris verwijst naar "informatie beschikbaar in het administratief dossier" waaruit zou moeten blijken dat de tweede verzoekende partij voor medische behandeling terecht zou kunnen in ziekenhuisstructuren waar aangepaste medische behandeling voorhanden zou zijn, waarbij zij stellen dat de conclusies getrokken door de arts-attaché uit de door hem aangehaalde algemene informatie (en waarop de gemachtigde van de staatssecretaris zich heeft gebaseerd om de weigeringsbeslissing te motiveren), niet corresponderen met de werkelijkheid, minstens dat deze informatie niet op de tweede verzoekende partij van toepassing is. Ook verwijzen zij naar hun financiële middelen met het oog op de betaling van noodzakelijke medicatie. De verzoekende partijen besluiten dat de bestreden beslissing foutief en onafdoende gemotiveerd is en een schending uitmaakt van de motiveringsplicht.

De Raad stelt vast dat in de bestreden beslissing verwezen wordt naar het verslag van de arts-adviseur. In dit verslag van 2 maart 2012, dat de verzoekende partijen bij hun verzoekschrift voegen, wordt verwezen naar het medische getuigschrift van dokter V. en dat van dokter C. en wat hieruit zou moeten blijken, wordt gesteld dat op basis van de vermelde medische gegevens kan worden afgeleid dat de betrokkene kan reizen en geen nood heeft aan mantelzorg en wordt vervolgens ingegaan op de beschikbaarheid van de zorgen en van de opvolging in het land van herkomst en naar de toegankelijkheid van de benodigde medische zorgen, zijnde de nodige medicatie en de mogelijks noodzakelijke opvolging door een specialist in het land van herkomst, waarbij in beide gevallen wordt verwezen naar informatie beschikbaar in het administratief dossier en wat uit deze informatie zou moeten blijken. Er dient echter op gewezen te worden dat de Raad niet beschikt over een administratief dossier, noch over de aanvragen en slechts beschikt over één van de twee door de verzoekende partijen voorgelegde medische attesten, met name het attest van dokter V. dat door de verzoekende partijen bij hun verzoekschrift is gevoegd. De Raad kan zodoende niet nagaan aan welke aandoening de tweede verzoekende partij blijkens het tweede medisch getuigschrift zou lijden en welke verdere informatie in het betrokken medisch attest werd aangebracht, of zij één en ander aangaande hun financiële toestand hebben aangebracht en welke informatie aangaande beschikbaarheid en toegankelijkheid precies in het administratief dossier beschikbaar is. Het is voor de Raad aldus onmogelijk na te gaan over welke feitelijke gegevens de overheid precies beschikte en of zij bij de beoordeling van de aanvraag deze feitelijke gegevens correct heeft beoordeeld en op grond ervan niet tot een onredelijk besluit is gekomen. Daar de administratie deze determinerende informatie niet ter beschikking van de Raad gesteld heeft, maakt ze de wettigheidscontrole op haar beslissing onmogelijk (RvS 17 februari 1998, nr. 71.867). Het betoog van de verwerende partij ter terechtzitting doet hieraan geen afbreuk. Ook de achterliggende reden waarom geen administratief dossier werd ingediend, doet niet ter zake.»

De Raad moet vaststellen dat de verwerende partij opnieuw geen administratief dossier heeft voorgelegd, noch een nota met opmerkingen. Opnieuw beschikt de Raad niet over de determinerende informatie teneinde de opgeworpen middelen dienstig te kunnen toetsen en na te gaan of de overheid de feitelijke gegevens correct heeft beoordeeld en op grond ervan niet tot een onredelijk besluit is gekomen. Opnieuw halen de verzoekende partijen immers de twee objectieve en verifieerbare verslagen aan waaronder het verslag van psychiater C, verwijzen ze naar de conclusies getrokken door de arts-attaché uit de door hem aangehaalde algemene informatie (en waarop de gemachtigde van de staatssecretaris zich heeft gebaseerd om de weigeringsbeslissing te motiveren), en stellen ze dat die conclusies niet corresponderen met de werkelijkheid. Opnieuw halen ze hun financiële moeilijkheden aan. Ook voor het beslechten van dit geschil beschikt de Raad niet over de aanvragen, beschikt hij

maar over één van de twee door de verzoekende partijen voorgelegde medische attesten, met name dat van dokter V. en kan niet worden nagegaan aan welke aandoening tweede verzoekende partij blijkens het tweede medisch getuigschrift zou lijden, welke informatie in het betrokken attest werd aangebracht, of verzoekende partijen hun financiële toestand hebben toegelicht en welke informatie aangaande de beschikbaarheid en toegankelijkheid van de medische zorgverstrekking in het dossier beschikbaar is.

Door opnieuw een beslissing te nemen met dezelfde hoofdmotieven als de vernietigde beslissing en door opnieuw geen administratief dossier over te maken, begaat de verwerende partij de onwettigheid die tot de vernietiging van de eerste bestreden beslissing heeft geleid. Immers, het rechterlijk gewijsde, zoals bepaald in artikel 23 van het Gerechtelijk Wetboek geldt als de gevorderde zaak dezelfde is, de vordering berust op dezelfde oorzaak en de vordering bestaat tussen dezelfde partijen in dezelfde hoedanigheid. Het gezag van gewijsde van het arrest nr. 88 818 van 3 oktober 2012 wordt geschonden.

Het beroep dient ingewilligd te worden.

Aangezien de eerste bestreden beslissing die handelt over de ongegrondheid van de aanvraag van verzoekende partijen, wordt vernietigd, gaat de Raad er van uit dat zij terugvallen op een ontvankelijk verklaarde aanvraag om machtiging tot verblijf die ingediend werd op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Verzoekende partijen hebben derhalve opnieuw een verblijfsgrond in afwachting van een beslissing ten gronde over hun aanvraag. Zij hebben op grond van artikel 7 van het koninklijk besluit van 17 mei 2007 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de vreemdelingenwet recht op een attest van immatriculatie en kunnen derhalve niet het voorwerp uitmaken van een bevel om het grondgebied te verlaten. Derhalve dienen de bevelen om het grondgebied te verlaten uit het rechtsverkeer gehaald te worden en dienen deze te worden vernietigd.

4. Korte debatten

Verzoekende partijen hebben een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en voor Maatschappelijke Integratie van 15 oktober 2012 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ongegrond verklaard wordt en de bevelen om het grondgebied te verlaten van 15 oktober 2012, worden vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig april tweeduizend dertien door:

mevr. J. CAMU,
dhr. M. DENYS,

wnd. voorzitter,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

J. CAMU